

и стори така: и казува му: Облѣчи дрехъ-
9 тъ си, и ела слѣдъ мене. И *Петръ* излѣзе
и отиваше слѣдъ него, и дне знаше че е
истинно това което ставаше отъ ангела,
10 но мысяше си ече видѣніе види. А като
прѣминѫхъ първѫ-тѫ стражъ и вторѫ-тѫ,
дойдохъ на желѣзны-тѣ врата, които во-
дятъ къмъ градъ-тъ, и си тѣ имъ ся отво-
рихъ отъ самосебе си; и отъ тамъ като
излѣзохъ, изминѫхъ единъ улицѫ, и ту-
11 такси ангель-тъ отстѫпи отъ него. И *Петръ*
дойде на себе си и рече: Сега наистинѫ
знаю, че Господь проводи ангела своего,
и мя избави изъ рѣка-тѫ Иродовъ, и отъ
всичко-то очакваніе на Іудейскы-гъ на-
12 родъ. И като си помысли, дойде въ къщъ-
тѫ на Марійкъ майка-тѫ на *Іоанна*, нарица-
емаго *Марка*, дѣто имаше мнозина събрани
13 та ся моляхъ Богу. И когато похлопа
Петръ па пѣтни-тѣ врата, пристѫпи една
слугыня на име Рода да послуша кой е.
14 И щомъ позна Петровъ-тъ гласъ, отъ ра-
дость не отвори врата-та, но завтече ся
и даде известіе че *Петръ* стои прѣдъ вра-
15 та-та. А тѣ и рекохъ: Ты си луда; но
тя подтвърдяваше че това ѿ имѣ казува
е така. А тѣ думахъ: Неговъ-тъ ангель
16 е. А *Петръ* стояше та хлопаше; и като
17 отворихъ, видѣхъ го и смахахъ ся. И като
имъ помаха съ рѣкѫ да мълчатъ, рассказа
имъ какъ го изведе Господь изъ тъмницѫ-
тѫ; и рече: Извѣстѣте това на *Іакова* и
на братія-та. А той излѣзе та отиде на
18 друго място. А като съмнѣ станѫ голѣмо
смущеніе между войни-тѣ, кѫдѣ ся дѣни
19 *Петръ*. И като го потърси Иродъ и го не
намѣри, испыта стрѣжари-тѣ и повелѣ да

д Псал. 426; 1.

е Гл. 40; 5, 17.
41; 5.

жс Гл. 46; 26.

з Псал. 54; 7.
Дан. 5; 28.
6; 22. Евр.
4; 14.и Йов. 5; 19.
Псал. 55; 18,
49. 54; 22.
44; 2, 97; 10.
2 Кор. 4; 10.2 Пет. 2; 9.
и Гл. 4; 25.
к Гл. 45; 57.
л Ст. 5.м Быт. 48; 16.
Мат. 48; 10.н Гл. 45; 46.
49; 55. 21;
40.